

DADES PERSONALS

- Pepi Oller i Comellas, 59 anys
- Llicenciada en Filologia Anglo-germànica.
- Ocupació actual: Professora d'anglès a l'Escola Oficial d'Idiomes de Terrassa. Cap de Departament.
- Abans en instituts i escoles de Terrassa i alguns de Sabadell: Blanxart, Pau Vila, Joan Oliver, Escola Pia, Cultura Pràctica, Angloschool... quina sort haver pogut participar en cada una d'elles!
- Els cursos de formació que he fet al llarg de la vida professional han estat orientats a fer l'aprenentatge més amè, a resoldre conflictes a l'aula, a millorar la interacció, a facilitar la comunicació, a convertir la informació en coneixement. La meva feina diària la considero un privilegi.

Tot i que he viscut en altres països, l'estada més llarga un any als Estats Units, qui em coneix sap que tinc molts lligams amb Terrassa des de jove i que tinc una tendència personal a implicar-me en esdeveniments col·lectius de la meua ciutat. Al llarg dels anys he participat activament en moltes entitats i associacions. Compartir amb els membres de la família i amics ha fet que unes vegades m'hagi implicat en grups de cultura popular, CET, AMPA, esplai, corals, equips de bàsquet, fins la meua dedicació a Terrassa per Independència- ANC. M'agrada la gent. Les parades al carrer de l'ANC m'han permès establir converses memorables amb diversitat de persones.

BREU PAUTA DE MOTIVACIONS

- L'any 2010 formava part del grup impulsor de *Terrassa Decideix*. Recordo els mateixos dubtes que ara, la mateixa incertesa, el mateix vertigen davant del repte, i també la mateixa ferma convicció que allò havia de tirar endavant perquè era un punt d'inflexió que Terrassa

no podia passar de llarg. I ho va ser: Allò va derivar en Terrassa per la Independència- ANC Terrassa en la qual he participat en tres Secretariats.

Han passat 9 anys i hem fet molt de camí. No som on voldríem ser, però no val la pena capficar-se pensant si algun dels estadis era prescindible. El que és imprescindible és que continuem caminant, perquè encara no hem arribat i Terrassa pot tenir un paper massa important per quedar-ne al marge.

- Com a resultat del desig d'aprofundiment democràtic, la dinàmica dels partits a molts se'ns ha fet estreta. Hi ha anhels de més participació democràtica, poder triar més i millor les persones que ens han de representar a les institucions. La proposta d'anar junts en llistes obertes no ha estat ben rebuda pels dirigents dels grans partits tradicionals a la nostra ciutat. Anar junts en una sola llista hauria garantit una alcaldia independentista, però han rebutjat l'ofertament de sotmetre's al vot de la ciutadania. Crec que la seva negativa a participar no ha d'aturar el projecte de Primàries. Cal obrir aquesta porta perquè sabem que el camí que hi ha al darrere és bo tan sols pel fet de fer-lo transitable.

- Sóc conscient de la ingenuïtat del nostre esforç que pretén trencar els obstacles que ofereix el sistema i competir amb partits que tenen subvencions i espais de què nosaltres no disposem. Però l'intent mateix de millorar el sistema ja té utilitat.

- Crec que com més transversal sigui la llista de candidats, més èxit pot tenir el projecte. M'hi afegeixo per enriquir la transversalitat.

- L'any 2017 la gent sabia que un vot ho podia canviar tot. El 2019 els electors hem presenciats amb perplexitat com la victòria independentista a les urnes ha estat malbaratada per alguns polítics no prou compromesos en la defensa dels resultats. Això pot portar a un gir d'escepticisme amb la democràcia mateixa que no ens podem permetre com a societat. Primàries és una bona manera de combatre-ho.

- Terrassa és la meua ciutat. M'hi sento vinculada de manera afectiva. Valoro alguns aspectes pels quals destaca a tot el país i voldria ajudar a millorar-ne d'altres a través del contacte proper amb les persones i col·lectius que l'habiten.

- El meu tarannà em fa difícil creure que un projecte ha de tirar endavant i no implicar-m'hi.

APORTACIONS QUE PUC FER

- L'àmbit professional en el món de l'educació m'ha modelat una manera de fer que propicia l'escoltar amb atenció els motius de l'altre, la tolerància, el respecte pels altres i per mi mateixa, el diàleg i la resolució de conflictes. Em sento còmode en la discrepància però mai claudico de fer sentir la meua veu.

- M'agrada saber veure les dues cares d'una realitat i no conformar-me amb la que és políticament més estètica. Com una gran majoria de conciutadans, desitjo una societat més igualitària. Per això crec que una bona política de repartiment de recursos ha d'anar acompanyada per una banda d'una simplificació de la burocràcia per accedir-hi, i per l'altre, de mesures que impedeixin un possible abús que la malmeti.

- L'entrada de persones no 'professionals de la política' a les institucions locals és una oportunitat per qüestionar inèrcies, canviar dinàmiques instal·lades que es donen per descomptat.

- Veig perplexa com avui l'esquerra es torna dreta. No estic casada amb cap ideologia en concret. Això ho veig com un avantatge, ja que em permet ser més lliure en la mirada, discrepar amb els propis si cal, o acceptar una bona idea que pugui tenir algú amb qui no comparteixo d'altres afinitats.

- Tinc una manera de comunicar-me planera. Dic les coses tal com les veig i em faig responsable d'allò que dic. Procuo ser coherent amb les meves idees i conseqüent amb les meves decisions.

- Estic acostumada a treballar en equip.

- Google us donarà més informació sobre mi si per alguna raó us pogués interessar. Aquí un parell d'articles publicats al Malarrassa i a Vilaweb:

<https://www.vilaweb.cat/noticies/lultima-por/>

<https://malarrassa.cat/2018/09/24/pepi-oller-practicar-la-sobirania-ara/>